

Sosyal Olmak Marifet mi

– safdeha · 12 Ocak 2022

Gördüğümü görmezden gelip, gözümün önünde işlenen günahları seyretmek, işlenmesine engel olamamak... Ne yapabilirim ki, herkes benden daha akıllı, herkes her şeyi benden daha iyi biliyor, herkesin benden daha katı vicdanı var. Her şeyi var ama onları kullanamıyorum... Hani kullanmadığını da söylemek, hatırlatmak mümkün değil.

Ormanı yakma, onu yakmanın cehennemde yanmaktan ne farkı var ki desem...diyememek!

Birinin evine girip malını mülkünü alma desem, ah desem... Diyememek!

Üç kuruş için, yalanının açığa çıkmaması için, bencil duygularının zafer kazanması için... Daha ne tür nedenler için birini öldürme desem... Diyememek!

Herkesin sınavı farklı, herkese verilen nimet farklı, Allah adaletsiz değil, adaletsizliği nefsinle kendi kendine yapıyorsun, kaderini seçtiğin yollarda yazıyorsun, Allah'a isyan etme desem... Diyememek!

Onu bunu aracı edip, torpil sayesinde haketmediğin bir yere gelmek... Haketmediğinin maaşı almak, seyahatlere gitmek soygunculuktur, kul hakkıdır desem... Diyememek!

Diyemediğim her şey, zehirli bir yemek yer gibi ağızımdan ta kalbime gidiyor. Ne kadar böyle aleni günahlara tanık olsam, bu yapılanları unutayım diye insanlardan kaçsam... Elimden bir şey gelmiyor diye, kendimi suçladığım için... Yüzüne baktıkça hatırlamamak için o kişilerden uzaklaşsam! Kocaman bir yalnızlık ve karanlık beni bir uçuruma doğru çekiyor. Hani bu uçurumdan kurtulmak ve insanlardan kapmamak için yazmakta olmasa! Yalnızlığın içinde ölmeden sanki kabirde mahşeri bekler olacağım. Eğer inandığım gibi yaşamıyorsam ve paylaşmıyorsam başka nasıl bir yaşam olur ki? Ya onlara benzeyeceğim ya da yalnızlığı ve onlardan kopmayı seçeceğim. Adam sigara içiyor ve onu kaybetmeyeyim diye savurduğu dumanı yutmak ve onu olduğu gibi kabul etmek... Ben bu mantığı anlamıyorum, ya siz?

İşimi kaybetmeyeyim diye, bir odada günde üç paket sigara içen üç kişiyi kabullenmek... Onların bencilliğine tahammül ve sabır göstermek, hemde on yıl... Şu yaşlara geldiğimde akciğerlerimde nefes almakta sorun yaşamaktı miras! İnsanın bedeninin ve ruhunun bu tahammül edilemez kabullenişe dayanması için direnmeye ne gerek vardı ki? Sağlıklı yaşam için spor yapın, sağlıklı beslenin... Gibi her gün konuşulan medyada benim yaşadıklarımı kim izah edebilir ki? Karşımdakini kaybetmemek için olduğu gibi kabul etmek kelimesi bana çok ağır geliyor, bunu yazıyor ve diyorum artık.

Ben kötülük yapmam, dürüstüm, örnek bir insanım diyebilenler ancak yalnızlığı seçmiş insanlardır. Taviz vererek bir yaşam çizgisi içinde sosyal insan olmak, işte ahlaki çöküntünün sebebi... Hani o ahlaki çöküntüyü başlatanlar, "Başını açarsan, namaz kılmazsan, Kur'an okumazsan öğretmenliğe, subaylığa, öğrenciliğe... Devam edersin!" dememişmiydiler geçmişte... İşimi, dostumu kaybetmeyim diye karman çorman oldu toplumsal yaşantımız. O bozulmuş insanlara diyorum ki, asıl siz beni kaybetmeyin...

Saffet Kuramaz